

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เดิมชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้รับพระราชทานชื่อใหม่ เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2532 (ราชกิจจานุเบกษา, 2532: 9-11) มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูงและครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม สามารถปฏิบัติงานได้จริงและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (ธรรมนูญ ฤทธิมณี, 2535: 14) การที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้ ส่วนหนึ่งต้องอาศัยห้องสมุด ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรทางปัญญาที่สำคัญของการอาชีวศึกษา (Harwell, 1971: 278) และเป็นส่วนสำคัญของโปรแกรมการศึกษาและการวิจัยของอาจารย์ นักศึกษา โดยที่ห้องสมุดวิทยาลัยมีหน้าที่ส่งเสริมการเรียนการสอนและการวิจัยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา จึงต้องมีความพร้อมในด้านทรัพยากรห้องสมุด บุคลากร งบประมาณ การให้บริการ อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ เพื่อสนับสนุนให้ห้องสมุดสามารถดำเนินการให้บริการแก่อาจารย์และนักศึกษาตลอดจนชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ, 2537: 35)

ในฐานะที่ห้องสมุดถือว่าเป็นองค์กรและการที่องค์กรใดองค์กรหนึ่งจะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องเกิดจากการจัดองค์กรที่มีหลักเกณฑ์ 3 ประการ คือ การมาตรฐานของงาน การมาตรฐานของผลผลิต และการมาตรฐานของทักษะการปฏิบัติงาน (Mintzberg, 1979: 5-7) ดังนั้นมาตรฐานจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรในการดำเนินงาน เพราะเป็นเครื่องเชื่อมโยงองค์ประกอบภายในต่างๆของระบบให้สามารถทำงานร่วมกันได้ (แม้นมาศ ขวสิต, 2529: 1) จากหลักการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานห้องสมุดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติอันจะก่อให้เกิดประโยชน์นานัปการ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Wallace (1972: 51) ที่ว่ามาตรฐานห้องสมุดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคลากรห้องสมุด

มาตรฐานห้องสมุด เป็นเกณฑ์หรือข้อกำหนดในการดำเนินงานห้องสมุด จัดทำโดยบรรณารักษ์ นักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ห้องสมุดสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามต้องการ (Baker, 1991: 321) อาจเป็นรูปแบบความคิดแบบจำลองการปฏิบัติ เกณฑ์ที่ใช้วัด สิ่งกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม (Hirsch, 1975: 44, cited in Qureshi, 1980: 70) มาตรฐานห้องสมุดที่ดี จะต้องกำหนดทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ โดยสามารถยืดหยุ่นได้ตามวัตถุประสงค์และความจำเป็นของแต่ละสถาบัน ใช้ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจถูกต้องตรงกันทุกคน มีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับในทางปฏิบัติ จากวงการวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์ (Wallace, 1972: 36-37) มาตรฐานเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับห้องสมุด (Hirsch, 1975: 46) มาตรฐานห้องสมุดเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในห้องสมุดวิทยาลัย เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของความน่าเชื่อถือสำหรับบรรณารักษ์และห้องสมุด มีประโยชน์ในการช่วยชี้แนะแนวทางจัดตั้งห้องสมุดใหม่หรือปรับปรุงห้องสมุดเก่าให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน การเงิน ทรัพยากรห้องสมุด บุคลากรห้องสมุด ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอให้ห้องสมุดสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Qureshi, 1980: 470; Oboler, Walling, and Webber, 1958: 5) นอกจากนี้ ยังใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนปรับปรุงห้องสมุด ทำให้ห้องสมุดได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพิ่มขึ้นและช่วยไม่ให้ห้องสมุดถูกตัดงบประมาณ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับบุคลากรห้องสมุดเพื่อใช้ประเมินผลงานของตนเอง ภายหลังจากนำมาตรฐานห้องสมุดไปใช้ ผลที่ได้รับคือมีการยกระดับห้องสมุดขึ้น (Lombardi, 1966: 380 ; Wallace, 1972: 38 ; Hirsch, 1975: 45 ; Kaser, 1982: 14 ; Baker, 1991: 322)

ในประเทศที่ได้รับการพัฒนาแล้วเช่นสหรัฐอเมริกา นั้น สมาคมห้องสมุดวิทยาลัยและห้องสมุดเพื่อการวิจัยของสมาคมห้องสมุดอเมริกัน (Association of College and Research Libraries-ACRL) เห็นถึงความสำคัญของมาตรฐานห้องสมุด โดยแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานห้องสมุดวิทยาลัย เพื่อจัดทำมาตรฐานห้องสมุดวิทยาลัยขึ้นครั้งแรกใน ค.ศ. 1959 และปรับปรุงฉบับล่าสุดใน ค.ศ. 1995 ประกอบด้วยมาตรฐานเชิงคุณภาพด้านปณิธาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ ทรัพยากรห้องสมุด การจัดดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุ บุคลากร บริการ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก การบริหารงาน งบประมาณและมาตรฐาน ห้องสมุดเชิงปริมาณด้านทรัพยากรห้องสมุด บรรณารักษ์ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาความเหมาะสมของมาตรฐาน โดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนา ประเมินและปรับปรุงตามความจำเป็น (ACRL, 1995: 245) และมีผู้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานห้องสมุดวิทยาลัย เช่น Hardesty และ Bently (1981, cited in Walch, 1993: 220) ทำการสำรวจความคิดเห็นของ

ผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่มีต่อมาตรฐานห้องสมุดวิทยาลัยฉบับ 1975 พบว่าผู้บริหารห้องสมุดส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรฐานห้องสมุดวิทยาลัยไม่มีประโยชน์ในการบริหารงานเลข ส่วน Taylor และ Lynette (1986: 336-A) ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารห้องสมุดวิทยาลัยหลักสูตร 2 ปีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์มาตรฐานห้องสมุดเชิงปริมาณและคุณภาพพบว่า ผู้บริหารห้องสมุดวิทยาลัยส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรฐานห้องสมุดเชิงปริมาณมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้มากกว่ามาตรฐานห้องสมุดเชิงคุณภาพ นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานให้มีลักษณะเฉพาะตัว เพื่อสนองความต้องการของห้องสมุดให้มากยิ่งขึ้น (Hardesty and Bently, 1981, cited in Kaser, 1982: 44) ส่วนผลการวิจัยของ Webb (1980: 9-A) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารศูนย์ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีต่อแนวทางสำหรับโครงการทรัพยากรทางการศึกษาของวิทยาลัยหลักสูตร 2 ปี พบว่า ผู้บริหารห้องสมุดมีความต้องการอย่างสูงต่อการปรับปรุงมาตรฐานห้องสมุด

ในประเทศไทยนั้น กรมวิเทศสหการ ตระหนักถึงความสำคัญของมาตรฐานห้องสมุด จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำมาตรฐานห้องสมุดขึ้น และมีการจัดทำมาตรฐานห้องสมุดประเภทต่างๆ ตั้งแต่พ.ศ.2508 แต่ไม่มีการรับรองอย่างเป็นทางการของสมาคมวิชาชีพ (แม่นมาศ ขวลิขิต และถนอม รัตตากร, 2529: 35) อย่างไรก็ตาม มาตรฐานห้องสมุดประเภทต่างๆดังกล่าว นับได้ว่าเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนามาตรฐานห้องสมุดในระยะต่อมา คือ หอสมุดแห่งชาติ ได้จัดทำมาตรฐานหอสมุดแห่งชาติสาขา โดยมีการเผยแพร่เป็นเอกสารมาตรฐานในพ.ศ.2528 (ศกรินทร์ วิเศษพันธุ์, 2529: 1) ทบวงมหาวิทยาลัย ได้จัดทำมาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย พ.ศ.2529 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2529: 14)

สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ มีบทบาทสำคัญในการจัดทำมาตรฐานห้องสมุด โดยตั้งแผนกมาตรฐานห้องสมุดและได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างมาตรฐานห้องสมุดแต่ละประเภท เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ ปัจจุบันมีมาตรฐานห้องสมุดที่ประกาศใช้โดยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ แล้ว 6 ประเภท (สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ, 2537) คือ

มาตรฐานห้องสมุดเฉพาะ พ.ศ.2531	ประกาศใช้เมื่อ 12 สิงหาคม 2531
มาตรฐานห้องสมุดประชาชน พ.ศ.2533	ประกาศใช้เมื่อ 19 ตุลาคม 2533
มาตรฐานห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ.2533	ประกาศใช้เมื่อ 19 ตุลาคม 2533
มาตรฐานห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ.2533	ประกาศใช้เมื่อ 19 ตุลาคม 2533
มาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535	ประกาศใช้เมื่อ 7 พฤศจิกายน 2535

มาตรฐานห้องสมุดในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ.2536

ประกาศใช้เมื่อ

11 ตุลาคม 2536

นอกจากนี้ กรมสามัญศึกษา สถาบันราชภัฏและกรมวิชาการ ก็อยู่ในระหว่างดำเนินการจัดทำมาตรฐานห้องสมุด

มาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 มีจุดเริ่มต้นมาจากการประชุมสัมมนา เรื่อง “มาตรฐานและรูปแบบของห้องสมุดระดับอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ” เมื่อวันที่ 8-10 ตุลาคม 2529 ณ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ ทำให้บรรณารักษ์ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีความกระตือรือร้นที่จะมีมาตรฐานห้องสมุดเป็นของตนเอง ต่อมาในวันที่ 20-22 เมษายน 2530 มีการประชุมบรรณารักษ์ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อร่วมกันร่างมาตรฐานห้องสมุด มีการแก้ไขเมื่อเดือน กันยายน 2535 (สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ, 2531: 4) ในที่สุด นายกสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยในขณะนั้น คือ ดร. ประจักษ์ พุ่มวิเศษ ได้ลงนามและประกาศรับรองมาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2535 (สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ, 2537: 43) หลังจากนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงรับมาตรฐานฉบับนี้มาใช้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดห้องสมุด การวางระบบ งานบริหาร งานบริการ เพื่อให้ห้องสมุดสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีคุณภาพตามระดับการศึกษา อันจะช่วยส่งเสริมให้ห้องสมุดได้รับการพัฒนายิ่งขึ้น มาตรฐานห้องสมุดดังกล่าวแบ่งเป็น 2 หมวด คือมาตรฐานทั่วไป (เชิงคุณภาพ) ในด้านหน้าที่และความรับผิดชอบ โครงสร้างการบริหาร บริการและความร่วมมือระหว่างห้องสมุด วัสดุสารนิเทศ บุคลากร การดำเนินงานด้านเทคนิค อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ งบประมาณ และมาตรฐานเชิงปริมาณในด้านจำนวนวัสดุสารนิเทศ บุคลากร อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ งบประมาณ (สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ, 2537: 69)

อย่างไรก็ดี มาตรฐานห้องสมุดอาจมีความเหมาะสมในระยะแรก แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม แนวโน้มทางการศึกษาและการพัฒนาเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อมาตรฐานห้องสมุดในด้านความทันสมัยและความเหมาะสม จึงควรมีการปรับปรุงมาตรฐานห้องสมุด (Hirsch, 1975: 45; Sullivan, 1983: 27) ซึ่ง Sullivan (1983: 27) เสนอว่าหลังจากที่ได้มีการนำมาตรฐานไปใช้ประมาณ 5 ปี อาจถือได้ว่าเป็นระยะเวลาที่เพียงพอสำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาตรฐานให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน ส่วน Hirsch (1975: 45) กล่าวว่า บรรณารักษ์ไม่ควรคาดหวังว่ามาตรฐานห้องสมุดจะใช้ได้ตลอดไปและสามารถใช้ได้ไม่เกิน 10 ปี ส่วน Parker (1995: 331) กล่าวว่า การปรับปรุงมาตรฐานห้องสมุดเป็นกระบวนการต่อเนื่อง เช่น มาตรฐาน

ห้องสมุดวิทยาลัย ฉบับ 1995 (Standards for College Libraries, edition 1995) ที่เพิ่งประกาศใช้เริ่มดำเนินการเพื่อพัฒนาปรับปรุงฉบับต่อไปแล้ว

ผู้วิจัย จึงตระหนักถึงความจำเป็นในการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ต่อมาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 เพราะมาตรฐานห้องสมุดควรได้รับการยอมรับจากผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ รวมทั้งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์เกี่ยวกับการใช้และไม่ใช้มาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีพ.ศ.2535 และหลังจากประกาศใช้มาตรฐานห้องสมุดฉบับนี้ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลระยะหนึ่ง ควรทำการสำรวจสภาพห้องสมุดเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีพ.ศ.2535 เปรียบปริมาณ ซึ่งอาจนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงมาตรฐานห้องสมุดฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นมาตรฐานห้องสมุดสำหรับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ทักษะของผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ที่มีต่อมาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 ทั้ง 2 หมวดคือ มาตรฐานทั่วไป (เชิงคุณภาพ) ในด้านหน้าที่และความรับผิดชอบ โครงสร้างการบริหาร บริการและความร่วมมือระหว่างห้องสมุด วัสดุสารนิเทศ บุคลากร การดำเนินงานด้านเทคนิค อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ งบประมาณ และมาตรฐานเชิงปริมาณในด้านจำนวนวัสดุสารนิเทศ บุคลากร อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ งบประมาณ
2. ความคิดเห็นของผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์เกี่ยวกับการใช้และไม่ใช้มาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535
3. สภาพห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 เปรียบปริมาณ ในด้านจำนวนวัสดุสารนิเทศ บุคลากร อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ และงบประมาณ

สมมติฐาน

1. ผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 มีความเหมาะสมในมาตรฐานทั่วไป (เชิงคุณภาพ) ด้านหน้าที่และความรับผิดชอบ โครงสร้างการบริหาร บริการและความร่วมมือระหว่างห้องสมุด วัสดุสารนิเทศ บุคลากร การดำเนินงานด้านเทคนิค อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ งบประมาณ และเห็นว่าไม่เหมาะสมในมาตรฐานเชิงปริมาณ ด้านจำนวนวัสดุสารนิเทศ บุคลากร อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ งบประมาณ

2. ผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถใช้มาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 เป็นแนวทางและเกณฑ์เบื้องต้นในการพัฒนาทรัพยากรและบริการของห้องสมุด

3. สภาพห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนใหญ่ต่ำกว่ามาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 เชิงปริมาณในด้านจำนวนวัสดุสารนิเทศ บุคลากร อาคารห้องสมุดและครุภัณฑ์ งบประมาณ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ครอบคลุมทัศนคติของบุคลากรห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อมาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี พ.ศ.2535 โดยศึกษาเฉพาะห้องสมุดคณะและวิทยาเขต จำนวน 41 แห่ง ยกเว้นห้องสมุด 8 แห่ง ได้แก่ ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ห้องสมุดวิทยาเขตสกลนคร ห้องสมุดวิทยาเขตสกลาษา ห้องสมุดวิทยาเขตเชียงราย ห้องสมุดวิทยาเขตสุพรรณบุรี ห้องสมุดวิทยาเขตศรีวิชัย เนื่องจากเป็นวิทยาเขตที่ตั้งใหม่ และห้องสมุดวิทยาเขตบางพระ เนื่องจากใช้ห้องสมุดร่วมกับคณะเกษตรศาสตร์ บางพระ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวนทั้งหมด 81 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ผู้บริหารห้องสมุด	41 คน
2. บรรณารักษ์	40 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานห้องสมุด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินการ
2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด ได้แก่
ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารห้องสมุด
ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับบรรณารักษ์
3. ทดสอบแบบสอบถามกับผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ในสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร 5 แห่ง เนื่องจากเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน เป็นผู้บริหารห้องสมุด 5 คน บรรณารักษ์ 15 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน
4. ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์
5. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยห้องสมุดที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง ส่วนห้องสมุดที่อยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครส่งและรับแบบสอบถามทางไปรษณีย์
6. วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
7. สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงสภาพห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้
2. เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาปรับปรุงมาตรฐานห้องสมุดสถานศึกษาเพื่อการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีพ.ศ.2535 ให้มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นมาตรฐานห้องสมุดสำหรับห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป

คำอธิบายศัพท์

ผู้บริหารห้องสมุด หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกห้องสมุดในห้องสมุดคณะ/วิทยาเขต

บรรณารักษ์ หมายถึง บรรณารักษ์วิชาชีพ อาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางบรรณารักษศาสตร์ อาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ อาจารย์ที่มีคุณวุฒิอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่บรรณารักษ์